Jacobus <de Voragine>: [Legenda aurea] Legenda sanctorum seu Historia longobardica
[Köln: Ludwig von Renchen], [ca. 1486] Seite 94

mū venerūt. petentes vt tēpla ydolorum
vbicunq; inuenirent destruerent ⁊ xp̄i eccle
sias edificarent. Quod imperator libenter fa
ciens scripsit vt omnes eis debeant obedi-
re. ⁊ eos in oībus sub pena capitis adiuua
rent. Cū igitur beati Julianus ⁊ Julius in
loco qui dicit᷑ gaudianū ecclīam fabricarēt
deuote: ⁊ cūcti transeūtes ob imperatoris i-
periū: vt eos in ope adiuuarēt: contigit ꝙ
quidā cū curru inde transitū facerent: qui
dixerūt ad inuicē. Quā excusatōem pretē
dere poterimus vt liberi transeam⁹: ⁊ ī isto
ope nō occupemur. Dixerūtq;. Uenite, pij
ciamus vnū ex nobis in plaustrum supinū
⁊ eum pānis cooperiamus. Dicemusq; ꝙ
hoīem mortuū in vehiculo habem⁹: et sic
liberi transire poterimus. Arripientesq; ho
minē viuū sup plaustrum proiecerunt. eiq;
dixerunt. Tu sile ⁊ oculos claude. ⁊ quo-
usq; transierim⁹ quasi mortu⁹ iace. Cumq;
hoīēm tāq; mortuum cooperuissent ⁊ vsq;
ad famulos dei Julianum ⁊ Julium ve-
nissent: dixerunt eis. Serui dei filioli pa-
rump subsistite ⁊ nos in hoc ope modicū
iuuate. Qui rn̄derūt. Non possumus hic
stare q̄m hoīem mortuū in plaustro habe-
mus. Quib; scūs Julianus dixit. Et q̄d
ita mētimi filij. Et illi. Non mentimur do
mine. sed sic est vt loquimur. Et scūs Ju-
lianus dixit. Scdm̄ veritatem dicti vestri
ita continget vobis. ⁊ illi boues pungētes
ptransierūt. Cumq; p̄cul ptransissent acce
dentes ad currū ceperunt collegam suū vo
care ex noīe. di. Surge amodo ⁊ stimula
boues vt celerius transeam⁹. Cum āt nul-
latenus se moueret: eum pulsare ceperunt
di. Et quid deliras. Surge ⁊ stimula bo-
ues. sed cū nullatenus ille resurgeret vl re
sponderet: accedētes ad eū discooperuerūt
⁊ mortuū inuenerunt. tantusq; timor ip̄os
inuasit: vt nullus de cetero famulis dei mē
tiri auderet.

De alio Juliano.

Fuit etiā alius Julian⁹ qui vtrūq;
pentem nesciens occidit. Cū eni
predictus Julian⁹ iuuenis ac no
bilis quadā vice venatōni insisteret ⁊ quen
dam ceruū reptum insequeret᷑. subito cer
uus versus eū se vertit. eiq; dixit. Cur me
psequeris qui pr̄is ⁊ mr̄is tue occisor eris.
Quod ille audiens vehemēter extimuit ⁊ ne
forte sibi contingat qd̄ a ceruo audierat: re
lictis oīb; iā discessit: ⁊ ad regionē valde
remotam puenit. Ibiq; cuidam principi
adhesit ⁊ tā strēnue vbiq; ⁊ in bello ⁊ ī pa
lacio se habuit ꝙ princeps eum militē fe-
cit. ⁊ quandā castellanam viduā in piugē
tradidit: ⁊ castellū pro dote accepit. Inte
rea pentes Juliani pro amissiōe filij nimi
um dolentes vagabūdi vbiq; pgebant ⁊
filium suū sollicite requirebant. Tandem
ad castrum cui Julianus p̄erat deuenerūt
Tunc āt Julianus a castro suo recesserat:
quos cum vxor Juliani vidissz ⁊ q̄nā eēn̄t
inquisiuisset. ⁊ illi oīa que filio suo accide-
rant enarrassent: intellexit predicta dn̄a ꝙ
viri sui pentes erant. vtpote q; hec forte a
viro suo frequēter audierat. Ip̄os igit᷑ be-
nigne suscepit ⁊ pro amore viri sui lectū su
um eis dimisit. ⁊ ipsa sibi alibi lectulū col
locauit. Facto āt mane castellana ad eccle
siam prexit. et ecce Julianus mane veniēs
in thalamū quasi vxorē suam excitaturus ī
trauit. ⁊ inueniens duos pariter dormien
tes: vxorem cum adultero suspicatus: silē
ter extracto gladio ambos pariter ītteremit
Exiens autē domuz vidit vxorem suaz ab
ecclesia redeuntem. et admirans īterroga-
uit. quinā eēn̄t illi qui ī suo lecto dormirēt.
At illa ait. Parētes vrī sunt q̄ vos diutis
sime quesierūt. ⁊ eos in nr̄o lecto collocaui.
Quod ille audiēs pene exāimis effec⁹ amaris
sime flere cepit. di. Heu miser quid faciā
q; dulcissiōs pentes meos occidi. Ecce im
pletum est verbum cerui. quod dum vita
re volui miserrimus adimpleui. Jaz nunc
vale soror dulcissima: quia de cetero non
quiescam donec sciam ꝙ deus penitentiam
meam acceperit. Cui illa. Absit dulcissiē
frater vt te deseram: ⁊ sine me non abeas.
sed que tecum fui particeps gaudij: ero et

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-146/0093
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG